

- 257 Et de repositione rei, vel causa in pristinum statum, & quomodo satisfactum dicatur sententiae repositionis excessus, & caeterorum attentatorum: tam circa rem, quam circa causam, vide multa elegantissima per Lanc. Rob. de attent. 3. p. cap. 29. per tot. & praecipue a nu. 73. & eadem 3. p. c. 31. nu. 14. ad quam te remitto libenter.
- 258 Ultimò circa hanc repositionis materiam quaeri potest: an revocata executione, cujus contemplatione quis possidet, qui pati debet repositionem, possit rem illam ex alio capite, aut alio jure aut ex alia causa, retinere eandem. Et quòd non possit, sed possessionem, quam illi iudex debet teneatur restituere, est Bald. doctrina in l. pen. in l. Cod. de pignoratitia actio, ubi dicit, quòd mulier missa in possessionem ventris nomine, non poterit intervertere possessionem alio respectu, & idem Bald. in authentica ei qui jur. col. 1. versic. sed tunc quero, num. 26. C.
- 259 de bonis auctor. jud. possid. asserens, quòd missus in possessionem ex primo decreto, comparente debitore, & offerente stare juri & satisfacere de expensis, & facere ea, ob quorum defectum facta est missio, non poterit retinere possessionem praetextu hypothecae conventionalis, quia non est eo nomine missus, sed missio est limitata, & sic recedere debet à possessione, cum cesset causa missionis, quem Bal. refert Mieres à Pelaez in tr. de major. 3. p. q. fin. quae est 14. n. 2.
- 260 Sed pro contraria parte urget alia ejusdem Cald. doctrina in l. fundus qui Lucii Titii, ff. de rei vindicat. ubi dicit, quòd si tenuta fuit mihi data in ordinato processu, à nullo poterit retineri, donec solvatur verum debitum, quod dicit perpetuò esse notandum Crema sing. 52. tenuta fuit mihi data: latius per Dec. cons. 449. n. 22. Thoma Gramma. dec. 52. magnif. Domina Marga. nu. 5. pag. 234. Anton. de Fano. in tractatu de pignor. part. 5. memb. 4. n. 4. fol. mihi 143. ubi post Bar. in l. petenti, ff. de pignoratitia acti. tractat, an res data alicui nulliter pro debito, possit pro vero debito retineri, & hanc partem videtur sequi Mier. ubi proxime, n. 3. in antiq. impress. ubi dicit esse notabile ad appellantes, & dantes querelas contra executores sententiarum, vel instrumentorum gaurentiatorum, quae ex aliquibus defectibus nulla judicantur.
- 261 Et ultra praefatos Doctores hanc etiam opinionem reperio tenere Roll. à Valle cons. 5. n. 7. vol. 2. videndus etiam n. pen. & fin. per eundem Bald. in l. qui Titii, not. ab. 1. C. de rescind. vend. dicentem, quòd ubi tenuta minus legitime data reperitur, si res illa propter debitum alia hypotheca comperitur, data creditori retentio, allegat ad idem Crema sing. 94. Bertachin. in tr. de Episc. 3. pr.

F I N I S.

INDEX

INDEX COPIOSISSIMUS Rerum, & Verborum, quae in hoc Volume continentur.

P. paginam denotat: - N. numerum marginalem.

- A
- Abbas.**
- ABBATES** & Praelati in suos Religiosos quorum sunt iudices Ordinarii, jurisdictionem ordinariam habent, & de eorum causis cognoscunt, pag. 86. numero 11.
- Abbas sibi contrarius arguitur, p. 160. n. 29.
- Abbatibus in sua Ecclesia non praecedunt capitulum Cathedrale, pag. 243. n. 68.
- Abbatia.**
- Abbatiae, Prioratus, & aliorum Regularium praefectura virorum sunt consistorialia beneficia, pag. 433. num. 251.
- Abdicare.**
- Abdicare à se qui tenetur aliquod jus, si monitus abdicare nolit, habetur pro abdicante, & proceditur ac si abdicasset, p. 539. n. 8.
- Absentia.**
- Licentiam Absentiae, ab ordinario negante appellationi emissae, an sit deferendum, p. 308. n. 27.
- Beneficiatus Absente an possit pendente appellatione à denegata licentia, p. 308. n. 28.
- Licentiam Absentiae non sufficit petere, sed & obtinere, p. 308. n. 29.
- Absolutio. Absolutus.**
- Absolutio generalis non suffragatur violatoribus Ecclesiasticae libertatis, p. 280. n. 41.
- Inspectionem processus non suspendi ob denegatam Absolutionem, verius defenditur: & an cogi possit praecise Ecclesiasticus adimplere rogitum absolutionis, p. 64. n. 155.
- Absolutio excommunicati nec consequenter, nec antecedenter est necessaria, ad tollendam violentiam, nec in aliquo est impedimentum ejus negatio, p. 65. num. 262.
- Absolutio quando data dicatur cum effectu, & an per procuratorem, aut literas sufficiat, & an censurae aliter quam per absolutionem tolli possint, p. 78. num. 44.
- Absolutio ad reincidentiam ad tempus potest dari, ibid. num. 45.
- Absolutus ad reincidentiam virtute provisionis, de ruego, per sexaginta dies, si intra illos decretum violentiae detur, an illis transactis absolutione egeat, ibid. n. 46.
- Absolutus ad reincidentiam per sexaginta dies si violentiam adesse ob non delatam appellationem declaratur intra illud tempus, nova absolutione indiget, ibid. n. 247.
- Absolutus per sexaginta dies virtute querelae laicorum, an si vim fieri intra illos sit decretum, termino transacto indigeat nova absolutione, ibid. n. 49.
- Absolutus per tempus ad reincidentiam si intra illud solvere non potuit, an eo transacto incidat in censuras, ibid. n. 50.
- Absolutio & relaxatio ob cautelam potest fieri in omni sententia censurae, p. 196. n. 52.
- Absolutio censurarum non suspenditur per appellationem, pag. 197. n. 66. & p. 198. n. 67.
- Per Absolutionem ab excommunicatione magis consultur adversario, quia praestatur ei cautio, pag. 198. num. 68.
- Absolutio, & excommunicatio pari passu ambulant, p. 198. n. 69. & 70.
- Naturale est quicquid eo modo dissolvitur, quo colligatum est, ibid. n. 71.
- Absolutio ab excommunicatione, qua consequentur alimenta animae ad bellum spirituale, non suspenditur per appellationem, p. 200. n. 100.
- Absolutio à suspensione, & interdicto per appellationem non suspenditur, sicut nec ab excommunicatione, ibid. n. 202.
- Absolutio praestita cautio non est differenda per appellationem, ibid. n. 103. & 104.
- Absolvere ad cautelam quando possit iudex appellationis, ibid. n. 106.
- Absolvere ad cautelam an possit delegatus, & quando praestanda ista absolutio cum cautione sola est stando juri & de aliis, & ibid. n. 107.
- Absolvere superior an possit visis actis, p. 201. n. 109. & num. 110.
- Absolvere potest iudex ad quem, data contumacia transportandi ad se acta, ibid. n. 111.
- Absolutionem ab excommunicatione alteri potest committere iudex Ecclesiasticus, ibidem, numero 117.
- Absolutio ab excommunicatione delegata non subdelegatur, ibid. n. 118.
- Ad Absolutionem appellantis non debet procedere superior, nisi visis actis, p. 251. n. 38.

Absolutoria

Index Rerum,

Abolutoria sententia seipsam exequitur, nec indiget factio iudicis, p. 501. n. 99.
 Abolutus statim exceptione rei iudicata tutus est, p. 502. n. 100.
 Abolutus ex una causa potest ex alia conventus condemnari, p. 524. n. 200.
 Abolutus ex una causa potest ex alia noviter conventus condemnari, p. 457. n. 121.
 Abolutus reus conventus interdicto uti possidetis, ex eo, quia non est probata turbatio de novo, post sententiam turbanti non prodest res iudicata, p. 640. num. 74.
 Contra reum semel absolutum in interdicto uti possidetis, ex eo quod actor non probavit possessionem suam ob novam turbationem, non potest actor iterum agere, ibid. n. 75.
 Nisi agat ex nova possessione, & ex nova causa, ibid. num. 75.
 Abolutoria sententia ex qua causa lata sit interdicto uti possidetis, si nec ex ea, nec ex actis appareat, an ob novam turbationem actori iterum agentis obstat exceptio rei iudicata, ibid. n. 76.
 Abolutio in incidenti quando deducitur per condemnationem in principali, p. 556. n. 83.
 Abolutoria sententia criminalibus ex qua causa sit lata ex actis investigandum est, ut diffinitiva aut interlocutoria ab observatione iudicii dicatur, p. 640. num. 80.
 Abolutus reus ob non probatum delictum censetur ab observatione iudicii, & iterum ex novis iudiciis potest reus molestari, pagina 641. numero 82. & sursum.
Abusus.
 Abusus notorius dicitur quoties in actu, qui geritur, usus nullus est ibidem in exemplis, pag. 22. num. 117.
Accessorium.
 Accessoria causa non debet mutare naturam principalis, sed e converso, p. 221. n. 115.
 De Accessoriis idem est iudicium, quod de principali, etiam in iis quae sunt stricti juris, ibid. n. 117.
Acta.
 Acta faciunt rem notoriam, & quod ex eorum inspectione apparet dicitur notorie constare, pag. 61. num. 101.
 Acta ea quae praesentata non fuere coram Ecclesiastico iudice, etiam appellationis justificationi necessaria, ad violentiae remedium nihil profunt, nec in Senatu admittuntur, p. 62. n. 120.
 Acta coram iudice a quo non visa non profunt coram iudice ad quem, ad justificandam appellationem ab interlocutoria, quia ex antiquis, non autem novis gravamen detegendum est, ibid. n. 121.
 Acta noviter quando praesentari debent coram iudice Ecclesiastico ad effectum reponendi suum gravamen, & adherendi interjectae appellationi, & traducendi ad Senatum eadem acta, ibid. n. 123.
 Acta omnia sunt necessaria, ut de iniquitate iudicis procedentis apparet, p. 79. n. 1.
 Acta integra sunt necessaria gesta a iudice, quia aliter veritas apparere non potest, ibid. n. 2.
 Actorum partem non sufficit transportare, ibid. n. 3.
 Acta omnia sunt exportanda, ibid. n. 4.
 Acta integra praesumuntur transportata, quandiu de contrario non docetur, p. 79. n. 9.
 Acta integra non esse, sed diminuta asserenti incumbit onus probandi, ibid. n. 10.
 Acta intulata a Notario sic (copia omnium actorum) praesumuntur integra, ibid. num. 11.

Etiamsi ex lectura processus appareat aliquid deficere, ibid. n. 12.
 Acta omnia transportare in causa appellationis, sive a diffinitiva, sive ab interlocutoria, quis teneatur, p. 80. n. 17. remissive.
 Acta processus sunt necessaria ut violentia in Senatu detegatur, p. 95. n. 26.
 Acta facta coram uno iudice, fidem faciunt coram alio, si sit successor in eodem tribunali, pagina 98. num. 73.
 Acta facta in uno iudicio in casibus, quibus probant in alio, intelligi debent, si reproducantur, ibidem num. 74.
 Actorum reproductio non requiritur coram iudice subrogato seu successore, sed visio dumtaxat ipsorum actorum, ibid. n. 75.
 Acta coram uno arbitro gesta probant coram successore; in quem partes compromiserunt, quando acta sunt publica, & actum respiciunt, ibid. n. 76.
 Acta per iudicem appellationis ab interlocutoria nulla sunt revocata interlocutoria vigore decreti Senatus, & iudex a quo recte procedit in causa, pag. 111. num. 88.
 Limita, si repositio facta sit ante intimationem inhibitionis, ibid. n. 89. Nam si post intimationem, nec repositio, nec processus gestus valent, ibid. n. 90.
 Acta recursum pendente ad Regem si fuissent nulla, sive Senatus, sive superior Ecclesiasticus reponeret semper, quod tamen haecenus nec auditum, nec practicum est, sed pendet a determinatione articuli violentiae, p. 122. n. 32.
 Acta integra facta a iudice Ecclesiastico, de essentia sunt recursus Regii, ut vis detegi possit, pag. 128. num. 12.
 Actis non visis vel eis non integris, sed diminutis, sententiam ferre, idem est, ibid. n. 19.
 Actis novis apparentibus facit variare fidem Notarii contrarium asserentis, & si est laicus, sumitur a Senatu, p. 132. n. 57.
 Acta iudicii tanquam publica, & communia utriusque parti editi debent, ut se defendat, p. 142. n. 60.
 Acta quando gratis transportanda sunt ad superiorem, quando non, ubi decreta Concilii adducuntur, p. 203. num. 112.
 Actis ad Principem exportatis per viam recursus iudex Ecclesiasticus ex urbanitate tenetur supersedere, pag. 252. n. 44.
 Acta non debet querere iudex, sed debet expectare sibi deferri, aliàs redditur suspectus, pagina 331. num. 71.
 Acta faciunt rem notoriam, quia quod ex actis resultat, notorium dicitur, p. 396. n. 35.
 Acta gesta in una causa non probant in alia, etiam si utraque tractetur coram eodem iudice, nisi eorum fiat reproductio, nec iudex potest supplere ex capite notorietatis, p. 410. n. 241.
 Ab Actis & sententiis negativis sive diffinitivis, sive interlocutoriis appellationi deferendum, si sit legitima, p. 461. num. 77. ubi plura exempla recensentur.
 Ab Actis & sententiis negativis appellationi legitima si vim non adesse declaratur, potius videretur auxilium violentiis praestare, p. 462. n. 86.
 Actorum transportatio nisi adversariis intra legitimum tempus citetur, non excusat a desertione, p. 491. num. 71.
 Acta processus etiam lite finita probant, & vim continent, p. 499. n. 68.
 Causa qua sit Actum in iudicio, & iudicis intentio ut constet, interrogatoria & alia acta inseruntur in executorialibus, ibid. n. 69.

Acta

& Verborum.

Acta iudicii licet pereant perempta instantia, non tamen acta causa, p. 507. n. 59
 Acta iudicii dicuntur, quae tendunt ad litem ordinationem, ut in exemplis, ib. n. 60
 Acta causa dicuntur tendentes ad litem decissionem pro instrumenta, confessiones, testes, & similia, ibid. n. 61
 Acta probatoria non pereunt perempta instantia, ibid. n. 62
 Quod in eisdem actis non apparet, dicitur non adesse, p. 523. n. 176
 Acta non valent post oppositionem defectus mandati, nisi in actis exhibeantur, p. 558. n. 128
 Secus si non opponatur, quia sufficit quaecumque de eius vera existentia docere, ib.
 Acta sunt vehiculum ad sententiam, & ideo sententia ex mente actorum aperitur, p. 639. n. 69
Actio.
 Actio personalis limitata ad capturam non extenditur, p. 181. n. 146. & 147
 Actio iudicati licet habeat executionem paratam, stipulatio tamen per quam ipsa novatur ejus privilegio non gaudet, p. 336. n. 21
 Actio aliqua quando devolvitur in aliam, intelligitur devoluta secundum suam naturam primariam, p. 336. n. 28
 Extincta prima Actio per novationem, extinguuntur omnia ejus privilegia, p. 337. n. 36
 Actiones spirituales sunt ordo incedendi in processibus, ferendi Crucem, & similia, p. 239. n. 3
 Ex Actioe iudicati agitur ordinaria via, d. 506. n. 43
 Pluribus Actionibus competentibus ex eodem facto, diversa tamen causa & respectu, sententia super una, non nocet ex altera agenti secus quando ex eadem, p. 524. n. 208
 In actionibus realibus satis est iudicem actorem rei dominium declarare, p. 608. n. 132
 Actio non nascitur ex sententia confirmata, sed ex confirmante, p. 631. n. 39
Actor.
 Actor & Reus non debent ad imparia iudicari, non actori licere, quod reo licitum non existat, p. 359. num. 17
 Actor si dolo & potentia adversarii non possint mitti in possessionem rei post annum, habetur pro vero possessore, ac si missus fuerit, p. 540. n. 95
 Actor qui in actione includit & deducit exceptionem, suo se ligone percurit, ita ut sibi incumbat onus probandi, p. 648. n. 48
 Actor dicitur, qui alium ad iudicium provocat, etiam si aliàs sit reus, p. 659. n. 86
Actus.
 Ab Actibus extrajudicialibus, & a iudice extrajudicialiter procedente datur appellatio, p. 70. n. 236
 Actus praesumitur perfectus, si aliud e converso non appareat, p. 79. n. 8
 Actus extrajudiciales ubique geri possunt, judiciales nisi intra territorium, p. 73. n. 5
 Actus ubi terminatio non apparet, ab usu & consuetudine informatur, p. 87. n. 23
 Actus duo quando ita se habent, ut unus veniat in executionem alterius, si non potest appellari a primo, nec poterit a secundo, p. 102. n. 15
 Actus non attribuitur gerenti sed mandanti, ordinanti, p. 103. n. 17
 Actus jure reprobatus; & a iure iudici non permissus, nullatenus potest in Regio decreto conditionaliter apponi, p. 105. n. 3
 Actus extrajudicialis licet post decem dies per appellationem non revocetur; tamen sic quaecumque per viam recursus, & querelae, pag. 129. numero 29

Salgado de Protest. Reg.

Actus extrajudicialis nunquam transit in rem iudicatam, p. 129. n. 30
 Ab Actu, quo non appellatur regulariter conceditur appellatio alleganti exceptiones legitimas ad illum actum nec deveniatur, p. 150. n. 168
 Ab Actu in quo sententia non profertur, & ex eo pars gravatur, licet appellare, p. 153. n. 195
 Actus duo, ubi ita se habent, & unus veniat in complementum, & executionem alterius, si est omisissum appellari a primo, non poterit appellari a secundo, p. 165. n. 7
 Actus secundus alterum ad effectum perducens, non est, qui gravat, sed primus, ib. n. 8
 Extrajudicialis Actus non recipit appellationem, p. 240. n. 13
 Actus mercantiae quot requirantur, ut mercator quis dicatur, remissive, p. 241. n. 23
 Actus quales geri possunt extra jurisdictionem, diocesim, seu provinciam, remissive, p. 274. n. 32
 In extrajudicialibus Actibus non dicitur lis introducta p. 275. n. 45
 Per extrajudicalem Actum beneficium nec res dicitur litigiosa, ib. n. 46
 Actus consecutivi non causant attentata, p. 288. n. 166
 Actus jurisdictionales in electionibus incidentes Episcopo dumtaxat pertinent, p. 294. n. 30
 Nisi consuetudine illud simul acquisiverit Capitulum, p. 294. n. 231
 Extrajudicialis Actus non recipit appellationem suspensivam, p. 301. n. 13
 Actus voluntariae jurisdictionis per comparitionem contradictoris efficiuntur contentiosi, p. 302. & 303. n. 32
 Actus negativus secum trahit executionem, p. 308. n. 33
 Actus contra legem prohibentem est nullus ipso jure, p. 314. n. 6
 Actus, qui licite geri possunt lite pendente, possunt & post appellationem, p. 317. n. 45
 Actus tendens ad favorem alicujus intelligitur parte opponente, 331. n. 75
 Actus nullus aliquos an pariat juris effectus, & quos remissive, p. 394. n. 14
 Annulatus Actus in favorem alicujus subintelligitur illa conditio si voluerit ille, in cujus favorem actus annullatur, p. 402. n. 135
 Actus gesti inconsulto patrono qui revalidentur subsecuto, & superveniente patroni concessu, remissive, p. 403. n. 138
 Exercens unum vel plures Actus ratione juris universalis, quod quis praetendit sibi competere, sit extensio ad alios Actus & personas, dummodo non diversus, p. 424. n. 119
 Actus possessorii per retentionem in una particula muri conservatur quasi possessio in toto muro, ibid. num. 132
 Actus non attribuitur exequenti, sed mandanti & ordinanti, p. 514. n. 26
 Illud quod venit in executionem actus inappellabilis, pariter inappellabile est, p. 514. n. 27
 Actus apprehensivus si non potest consequi ob resistantiam condemnati, compellitur per carcerem ad praestandum patientiam, p. 539. n. 86
 Actus non attribuitur exequenti sed mandanti, p. 545. n. 54
 Ex Actu nullo amittitur & acquiritur possessio, p. 575. n. 106
 Actum post aliquem terminum qui facere non potest, tamen potest jam factum declarare, p. 644. n. 129
 Actus omnes humani a tribus dependent, nempe, potestate, voluntate, & modo, qui est ordo ad finem, p. 946. n. 7

ILLI Actus